

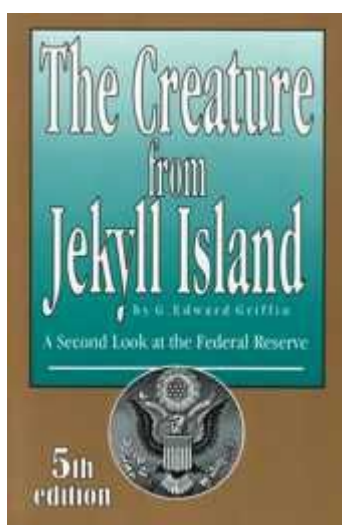
Metoda „Mandrake“

Nejdůležitější finanční lekce vašeho života

G. Edward Griffin

16.1.2008

Metoda „Mandrake“... co je to? Je to způsob, kterým centrální banka vyrábí peníze z ničeho; koncept lichvy jako platby úroků za smyšlené půjčky; skutečný důvod skryté daně nazývajících se inflace; metoda, kterou centrální banky vytváří cykly konjunkce a recese.

Ve čtyřicátých letech existoval (v USA, pozn. překl.) komiks jménem „kouzelník Mandrake“. Jeho specialitou bylo vytváření předmětů z ničeho, a, ve správnou chvíli, opět předměty „odtvořit“ a nechat je zmizet. Je tedy nanejvýš vhodné proces, který bude popsán v tomto článku, pojmenovat po této postavě.

V předchozích kapitolách byla rozebrána technika, navržená politiky a ekonomy za účelem vytváření peněz z ničeho pro účel půjček. To není úplně přesný popis, protože, implikuje že peníze jsou vytvořeny napřed, a teprve potom jsou půjčeny.

Na druhé straně, bankovní učebnice často tvrdí že peníze jsou vytvořeny z dluhu. Toto také není celá pravda, protože to implikuje že nejprve existuje dluh, a teprve poté díky němu vzniknou peníze. Skutečnost je taková, že peníze nevzniknou až do okamžiku, kdy se odehraje akt půjčky. Je to akt půjčky, který způsobí že peníze vzniknou – obojí se odehraje v jeden jediný okamžik. A, mimochodem, je to opět akt splacení dluhu, který způsobí, že peníze opět zaniknou. Tento mechanismus se nedá popsat jednoduše několika slovy, proto bude v tomto článku použit termín „vytvářet peníze z ničeho“ (s občasným dodatkem „pro účelu půjčky“).

Pojdme se teď společně podívat, do jaké dokonalosti se tento podvod podařilo dotáhnout... a jak funguje.

Především musíme vzít v úvahu, že naše peníze nejsou kryty zlatem ani stříbrem, nejsou kryty zkrátka ničím. Tento poměr není 50% nebo 25%, je téměř blízký 0%. Naším penězům se stalo to, co všem penězům založeným na frakčním rezervním bankovníctví v historii, a nyní již degenerovaly do zcela nekrytých peněz. Fakt že většina peněz v oběhu je nyní reprezentována šeky nebo čísly na účtech, namísto papírových peněz, je v podstatě formalita, a podobně když banky mluví o povinných rezervách, je to zavádějící, protože tyto rezervy jsou ve skutečnosti představovány pouze obligacemi a jinými „certifikáty na dluh“.

Naše peníze jsou skrz-naskrz nekryté

Pro úplné pochopení tohoto mechanismu je třeba si uvědomit, že navzdory odbornému slangu a složitým procedurám, centrální banky vytváří peníze v podstatě triviálním trikem, trikem, který se až na technické detaily nezměnil již několik století, od doby kdy jej začali používat zlatníci ve středověké Anglii, kteří později založili první centrální banku (Bank of England).

Centrální banka je habad'ura. Centrální banka je přitom až drze otevřená v popisování svých praktik. V brožurce vydané Federal Reserve Bank of New York se praví:

„Měna nemůže být směněna za žádnou formu krytí jako je rezervní zlato. Otázka čím je měna kryta, má pouze velmi malou důležitost, a to pouze z účetního hlediska.“

Dále se v dané publikaci dočteme, že: *„Banky vytvářejí peníze na základě slibu dlužníka o splacení dluhu.... Banky vytváření peníze skrz 'zpeněžování' nových dlůhu jednotlivců a firem.“*

V další brožurce nazvané „Modern Money Mechanics“, Chicagská federální rezervní banka praví:

Ve Spojených státech, žádné papírové peníze nebo vklady, nemají hodnotu jako komodita. V podstatě, dolarová bankova je cár papíru. Bankovní vklady nejsou více než čísla v knize nebo v počítači. Mince mají hodnotu kovu, z něhož jsou vyrobeny, což je ale zlomek jejich nominální hodnoty.

Co potom dává těmto nástrojům- penězům, šekům a vkladům – jejich nominální hodnotu, že jsme schopni je akceptovat jako platidlo? Hlavním zdrojem je naše vůle a jistota, že budeme schopni tyto prostředky vyměnit za věci reálné hodnoty (jídlo, auta, domy, ...) kdykoliv se nám zachce. Toto je částečně zakotveno v právním řádu, protože ze zákona musíme platit daně v těchto instrumentech. Měna byla určena vládou jako platidlo, takže musí být akceptována.

V poznámkách pod čarou bulletinu Federal Reserve Bank of St. Louis najdeme následující vysvětlení:

Současný finanční systém není krytý ničím, je založen pouze na důvěře – banky a depozitní instituce slouží jako důvěrníci, vytvářející nekryté obligace pouze oproti důvěře půjčujícího, že své peníze obdrží, obligace které navíc slouží zčásti jako rezervy. Tento závazek se objevuje na dolarové bankovce: Tato bankovka je prostředek pro placení všech dluhů, veřejných a privátních. ("This note is legal tender for all debts, public and private.")

Jednotlivec nemá možnost vyhnout se potřebě těchto nástrojů (peněz), avšak ve sféře obchodu by je šlo lehce nahradit například barterovými kontrakty. Důvod, proč se tak neděje je ten, že vláda vyžaduje plnění daňových závazků v těchto instrumentech (nekrytých penězích), což po nich vytváří soustavnou poptávku.

Peníze by vůbec neexistovaly bez dluhu

Je velmi těžké pro nezasvěceného člověka přijmout fakt, že naprosto celá peněžní zásoba národa je kryté jedině a pouze dluhem. Ještě náročnější je uvědomit si, že ve chvíli kdy by byl celý tento dluh splacen, veškeré peníze by zmizely z oběhu, doslova by žádné peníze už neexistovaly.

Toto je skutečnost, jednoduše by nikde v oběhu nezbyl ani halíř – všechny bankovky a mince by se vrátily do bankovních trezorů, a nikdo by neměl na účtu kladný zůstatek. Peníze by prostě přestaly existovat.

Marriner Eccles byl guvernérem federální rezervy (FED, americká centrální banka, pozn. překl.) v roce 1941. 30. září toho roku, Eccles byl požádán o svědectví před kongresovým výborem pro finance. Účelem slyšení bylo získat více informací o monetární krizi 30. let a roli FEDu v této tragédii.

Kongresman Wright Patman, předseda výboru, se zeptal, jak FED získal 2 miliardy dolarů na nákup vládních obligací v roce 1933.

Eccles: „Vytvořili jsme je.“

Patman: „Vytvořili z čeho?“

Eccles: „Vytvořili jsme je z našeho práva vytvářet peníze.“

Patman: „A za těmito penězi není žádné krytí, kromě nově vzniklého vládního dluhu?“

Eccles: „Takto to funguje. Pokud by nebyl žádný dluh, nebyly by žádné peníze.“

Je nutno si uvědomit, že ačkoliv z hlediska jednotlivce peníze představují hodnotu, v konečném součtu z globálního pohledu, peníze nepředstavují žádnou hodnotu!

Jedinec, který si vypůjčil 1000 dolarů, může nabýt dojmu, že jeho finanční situace se zlepšila, ale to není ve skutečnosti pravda. Zároveň na sebe uvalil závazek uhradit těchto 1000 dolarů plus úroky, takže nula z nuly pojde.

S bankovními účty a celkovou peněžní zásobou je to stejné, jen ve větším měřítku. Sečtete zůstatky na všech účtech, a vyjde vám suma, která odpovídá celkovému objemu dluhu. Každý jeden dolar na něčem účtu je dolar, který je vypůjčený a někdo ho musí opět splatit. Ne každý je v dluhu – někdo si nepůjčí nic, někdo si půjčí mnohonásobek toho co má, ale v celkovém pohledu je součet nula. Naše představa o penězích je jedna velká iluze. Realita je taková, že **peníze = dluh**.

Robert Hemphil byl manažerem Federal Reserve Bank in Atlanta. V jeho předmluvě ke knize Irvinga fishera „100% Money“, napsal:

..pokud by všechny bankovní půjčky byly splaceny, nikdo by nemohl mít již nic na účtu, a nezbyl by jediný dolar v oběhu. Toto je zdrcující skutečnost. Jsme plně závislí na komerčních bankách. Každý dolar, který je v oběhu si musel někdo půjčit. Jestliže banky vytvářejí nadbytek peněz, naše ekonomiky prosperují, v opačném případě nastane recese. Jsme vydáni napospas tomuto nestálému peněžnímu systému. Jakmile se někdo dobere skutečné podstaty (peněžního systému), tragická absurdnost celé situace je téměř k neuvěření – ale právě takto to opravdu je.

Se znalostí toho, že peníze (hovoří se o USA, ale podobně to dnes funguje téměř na celém světě, pozn. překl.) jsou založené na dluhu, nemělo by vůbec překvapovat, že FED nemá nejmenší zájem na tom, snižovat tento dluh, navzdory tlaku veřejnosti.

Filadelfská Federální Rezervní Banka to říká otevřeně: *...stále rostoucí počet analytiků začíná chápat národní dluh jako něco pozitivního, ne-li dokonce požehnání. Jednoduše věří, že národní dluh by se neměl vůbec snižovat.*

Chicagská Fed. Rezervní Banka dodává: *Dluh – veřejný a soukromý – jen tak nezanikne. Hraje klíčovou roli v ekonomice státu. Co je žádoucí není redukování dluhu, ale jeho odpovídající řízení.*

Co je špatně na přiměřeném dluhu?

Na celém tomto systému je fascinující jedna věc. Těm, kteří ho naplno chápou a řídí, poskytuje auru intelektuálnosti, nadřazenosti, zdání že byli schopni pochopit komplexní ekonomické principy, které jsou zapovězené běžným smrtelníkům. A, pro méně intelektuálně založené, poskytuje komfort

zdání důvěryhodnosti, pokud dokáží své (ne)znalosti dobře podat. Koneckonců, co je špatného na správně řízeném, přiměřeném dluhu? Odpověď zní že nic, pokud je dluh založen na čestné transakci, ale všechno, pokud je dluh založen na podvodu.

Čestná transakce je takové, při které dlužník souhlasí zaplatit určitou sumu za protihodnotu představovanou dočasným užitím předmětu půjčky. Předmět půjčky může být cokoliv skutečné hodnoty. Pokud je to např. automobil, vypůjčovatel (dlužník) souhlasí s tím platit za pronájem. Pokud jsou to peníze, souhlasí platit úroky. Koncept je stále tentýž.

Když jdeme do banky a obdržíme půjčku, jsme ochotni platit úroky, chápajíc, že peníze které budeme mít k dispozici představují určitou hodnotu. Vypadá potom naprosto přirozené, platit za tuto hodnotu úroky původnímu vlastníkov. Není snadné získat automobil, stejně jako není snadné vydělat peníze – skutečné peníze, v tom je to. Pokud peníze, které si půjčujeme, byly vydělány nečím píli a usilovnou prací, je morálně naprosto v pořádku, pokud věřitel žádá za zapůjčení úroky. Co si ale myslet o penězích, které jsou vytvořeny pár tahy pera nebo zadáním čísla do počítače? Proč by probůh někdo platil úroky z takto „vydělaných“ peněz?

Když banka vloží nějakou částku na váš účet (jako plnění úvěru), v podstatě předstírají, že vám půjčili peníze. Ve skutečnosti, nemají nic co by se dalo půjčit, nic skutečného. Dokonce i peníze, které do banky vložili vkladatelé, byly původně vytvořeny tahem pera v nějaké jiné bance, jako plnění něčího úvěru. Co vlastně opravňuje banky k vybírání úroků z ničeho? Je teď vedlejší, že lidé kdekoliv na světě jsou nuceni zákony akceptovat tyto „certifikáty na nic“, výměnou za skutečné zboží a služby. Máme zde na mysli, co je morální, nikoliv co je legální.

Již Thomas Jefferson prohlásil, v čase jeho urputného boje proti centrálnímu bankovníctví, že *„nikdo nemá právo obchodovat a půjčovat peníze než ten, který vlastní peníze, které by mohl půjčit“*.

Lichva - důvod, proč zavrhnout tento systém

Kdysi dávno, lichva byla definována jako vybírání úroků za jakoukoliv půjčku. V současnosti se chápe lichva jako vybírání nadměrných úroků. Ale snad každý bude souhlasit, že jakákoliv výše úroků za *předstíranou půjčku* je příliš vysoká - výkladový slovník by opět potřeboval novou definici:

Lichva – vybírání jakýchkoliv úroků za půjčku v nekrytých penězích.

Pojdme se nyní podívat na problém dluhu a úroků z tohoto pohledu. Byl to opět Thomas Jefferson, který vystihl amorálnost tohoto systému, když prohlásil:

Lidé, kteří nehnou prstem, kteří nevezmou nikdy do ruky cihlu nebo krumpáč, nebo nepřispějí materiálem na dosažení cíle (jednalo se o stavbu města Muscle Shoals, pozn.), budou mít větší zisky ... než zisky lidí, kteří přispějí materiálem nebo odvedou celou práci.

Zdá se vám to přehnané? Zkusme teď rozebrat koupi domu v ceně \$100.000, z čehož \$30.000 představuje cenu pozemku, práci architekta, a poplatky, a \$70.000 je cena práce a materiálu. Pokud vlastník domu složí \$30.000 jako zálohu na hypotéku, \$70.000 si musí půjčit. Pokud je úroková míra 11 procent a délka 30 let, suma zaplacených úroků je rovna \$167.806, což znamená, že množství peněz zaplacených těm kdož půjčují, je cca 2,5x vyšší než suma peněz vynaložená na vlastní stavbu domu. Je pravda, že při posuzování výše této částky je třeba vzít v úvahu také inflaci a reálnou hodnotu peněz v rozmezí třiceti let, a pokud by věřitel opravdu půjčoval své vydělané peníze, bylo by lehce ospravedlnitelné, že by za to měl být náležitě kompenzován, vždyť by se

jednalo o období téměř poloviny jeho života. Tato konstrukce ale vychází z toho, že věřitel ve skutečnosti vlastní něco, co má nějakou hodnotu a co může půjčit. Jak se vám toto ale jeví v perspektivě, že banka tyto peníze na úvěr jednoduše vykouzlí ze vzduchu několika tahy pera nebo stisky kláves?

Jak jsme již ukázali **každý dolar** který je dnes v oběhu, ať už ve formě papírových peněz, mincí nebo kreditu, **existuje jen a jedině proto, že si ho někdo vypůjčil**. Pokud jste si sami nepůjčili nic, někdo jiný to udělal za vás.

To znamená že každý dolar v oběhu je zatížen dluhem a někde existuje banka, která z něho vybírá úroky. Znamená to vlastně, že každý rok se bankám platí „desátek“ z veškerých peněz které jsou v cirkulaci, a to vlastně za to, že mají monopol na vytváření peněz. Banky nevytvářejí žádnou skutečnou hodnotu, přesto jsou nejbohatšími subjekty, které existují.

Jakým způsobem banky přišly k této nevysychající řece peněz, které jim každý rok přitéčou? Bylo to investováním jejich vlastního kapitálu? Půjčovaly svůj vlastní, naspořený majetek, nebo těžce získané vklady jejich střadatelů? Ani jedno z toho, jednoduše zamávaly kouzelnou hůlkou a vykouzlili ze vzduchu miliardy nekrytých peněz.

Vybírání úroků z takto vytvořených peněz může být nazváno pouze lichvou toho nejhrubšího zrna.

Kde se berou peníze na placení úroků z peněz?

Jedna z nejzapeklitějších otázek, spojených s celým procesem, je problém „kde se berou peníze na platby úroků z již půjčených peněz?“. Pokud si půjčíte \$10.000 na úrok 9%, dlužíte \$10.900, ale banka vytvoří pouze \$10.000, které jsou předmětem úvěru. Zdálo by se tedy, že není žádná cesta, kterou byste (a kdokoliv jiný kdo si vzal takovou půjčku) mohl splatit svůj dluh. Celkové množství peněz v oběhu není zkrátka dostatečné, aby se mohl splatit dluh i tento úrok. Ty peníze jednoduše neexistují, nebyly vytvořeny. Zdá se tedy logické, že si musíte půjčit dalších \$900 na splacení úvěru, a to v důsledku vede k dalšímu zadlužení. Představa je taková, že čím více je půjčeno, tím větší jsou úroky, a tím více se musí půjčit na pokrytí úroků.

Toto je pouze část pravdy. Skutečností je, že neexistuje dostatek peněz na pokrytí dluhu a ještě navíc úroků, ale není pravda že jediná cesta jak tyto peníze získat je další půjčka. Ta další možnost, jak získat tyto peníze, je přes vlastní úsilí a práci. Předpokládejme, že z oné půjčky \$10.000 budete platit \$900 měsíčně splátku, z čehož bude \$80 dělat úrok. Zjistíte, že vám nevycházejí peníze na tyto platby, takže si vezmete další práci na částečný úvazek. Banka, současně, nyní vydělává \$80 měsíčně na vašem úvěru. Tyto úroky banka dostane navíc od celé částky \$10.000, takže je to její zisk a může s ním volně naložit a nějak ho utratit. Pokud se banka rozhodne, že si najme člověka na úklid jednou týdně za \$80 měsíčně, a vy se na tuto práci necháte najmout, výsledek je ten že získáte dané prostředky na placení úroků, a v tom je ten háček, že dostáváte tytéž peníze, které platíte bance, takže již nemusí být znova vytvářeny a zatíženy úrokem. Během doby kdy budete splácet úvěr a zároveň pracovat v bance, ty stejné peníze jdou každý měsíc do banky jako úrok, aby vám byly zaplacený za práci, aby příští měsíc zase putovaly do banky jako úrok.

Ve skutečnosti není nutné pracovat přímo pro banku. Bez ohledu na to, kde si tyto peníze navíc vyděláte, jejich původ je v bance a konečný cíl je zase v bance. Cesta po níž mezitím putují může být krátká nebo dlouhá, ale faktem zůstává, že úroky jsou nakonec splaceny skrze práci a úsilí. Tento fakt je mnohem více zneklidňující než to, že není „vytvořeno“ dostatek peněz na splacení úvěru i úroků. Je to to, že všechna tato práce je ve výsledku ku prospěchu bank, k tomu aby lidé vůbec byli schopni ty úroky platit. Toto břemeno spočívá na celé společnosti jako ocelová bota rdousící prosperitu a svobodu.

Je to moderní forma otroctví, v níž drtivá většina společnosti pracuje jako nevědomí a nedobrovolní otroci ku prospěchu finanční elity.

Poodhalování závoje iluze..

To co bylo řečeno je v kostce vše, co potřebujete vědět o bankovním kartelu a finanční elitě, pod taktovkou federální rezervy. Ale byla by to chyba, přestat v tomto momentě, a nevrhnout světlo na všechny ty technické finesy, podvody a podvůdky, které umožňují, aby tento mechanismus fungoval. Je to vskutku kolosální systém, fascinující změt' úskoků a zastíracích manévřů.

Pojďme se nyní společně podívat na konkrétní cestu, kterou tito finanční kouzelníci vytvářejí iluzi zvanou moderní peníze. Nejprve uvedem krátké shrnutí, následně se pustíme do konkrétních detailů.

Mechanismus Mandrake: shrnutí

Funkce této chiméry je přeměna dluhu v peníze. Je to opravdu takto triviální. Nejprve FED nakoupí vládní dluhopisy, které neskoupí veřejnost a napíše kongresu šeky za tyto dluhopisy. Tyto peníze jsou vytvořeny z ničeho, nemají žádné krytí – jsou vytvořeny „z fleku“ pro účely platby za obligace. Nazýváním těchto dluhopisů „rezervy“, FED je dále použije k vytvoření devíti dalších dolarů z každého dolaru právě vytvořeného. Peníze vytvořené původně, utratí vláda, zatímco oněch 9 dolarů navíc z každého dolaru se dostane do oběhu prostřednictvím nových úvěrů privátním subjektům. Výsledek tohoto procesu je totožný jako tisknout nové peníze v tiskárně, avšak je založen na účetním triku, nikoli „tiskařském“ triku.

Toto je možné, protože Kongres a bankovní kartel v tomto spolupracují a bankám je zákonem dovoleno vybírat úroky z peněz, vytvořených z ničeho. Kongres, na oplátku, dostane možnost získat prakticky neomezené množství prostředků, aniž by musel občanům vysvětlovat, proč se ceny a daňová zátěž zvyšuje, kvůli procesu inflace. Inflace je skrytá daň. Pokud jste plně pochopili tento odstavec, chápete jak funguje FED, potažmo centrální banky obecně.

Nyní se podíváme na tři různé způsoby, kterými FED vytváří peníze z dluhu.

První způsob je skrze půjčky ostatním bankám na mezi bankovním trhu, použitím nástroje, který se nazývá *Discount Window*.

Druhý je nákup dluhopisů a jiných „certifikátů na dluh“ skrz tzv. *Open Market Committee*.

Třetí je změnou (snížením) tzv. povinných rezerv, jež jsou ostatní banky nuceny udržovat.

Každá z těchto metod je v podstatě jen jiná formální cesta za tímž účelem: konverze dluhu v peníze..

THE DISCOUNT WINDOW

Discount Window je v podstatě krátkodobá mezibankovní půjčka.

Když bance začnou docházet peníze, centrální banka funguje jako „banka bank“, která tyto peníze půjčí. Existuje mnoho důvodů, proč i zdravá banka může potřebovat tento úvěr. Jelikož udržuje rezervy pouze ve výši 1-2% celkových vkladů v hotovosti a dalších 8-10% v cenných papírech, jejich manévrovací prostor je velmi malý. Je obvyklé že se přihodí dočasné nedostatky hotovosti například nadměrným výběrem zákazníků, nebo neobvykle vysokým počtem šeků které je třeba

vykryt. Pokud banka udělá špatný úvěr, po čase se tento odepíše a tato operace se také projeví jako ztráta, která snižuje rezervy, které se mohou stát také zápornými, v nejhorsím případě. Nakonec je tady otázka zisku. Pokud si banka půjčí od centrální banky za malý úrok a následně rozpůjčuje za výrazně vyšší úrok, je to samozřejmě výhodné. Ale toto je v podstatě pouze začátek: pokud si banka půjčí dolar od centrální banky, stane se rezervou ve výši jednoho dolaru, jelikož však banka musí držet rezervy jen max. 10%, může následně půjčit devět dalších nekrytých dolarů, které nemá.

Je to celkem jednoduchá matematika – pokud si banka půjčí jeden milion na úrok 8%, ze kterého udělá rezervy, stojí jí to ročně \$80.000. Považuje tuto hotovost za rezervu, což znamená, že může zcela legálně na jejím základě poskytnout úvěry až do výše devíti milionů. Pokud předpokládáme že tyto úvěry mají úrokovou míru 11%, pak profituje částkou (\$990.000 - \$80.000) ročně. Jinými slovy, banka může úvěr od centrální banky téměř zdvojnásobit během jednoho roku.

THE OPEN MARKET OPERATION

Nejhlavnějším nástrojem používaným FEDem pro vytváření peněz jsou operace na volném trhu – nákup a prodej cenných papírů. Neočekávejte však, že popis toho, co bude následovat, bude dávat nějaký rozumný smysl. Operace není logická, nedává smysl. Je to však cesta, jakou to prostě dělají.

Trik spočívá v tom, používat definice a slova, která mají skutečný význam poněkud vzdálený od toho, co pod nimi chápe běžný člověk. Dejte si proto pozor na termíny – mají za účel zmást, nikoliv vysvětlit. Navzdory možnému prvnímu dojmu, operace není komplikovaná, je jednoduše absurdní.

Mechanismus MANDRAKE: podrobný rozbor

začíná u....

Vládního dluhu (Government Debt)

Federální vláda nanese inkoust na papír, vytvoří komplikované ornamenty okolo rohů, a nazve to vládní dluhopis. Nepředstavuje to nic jiného, nežli slib zaplatit určenou sumu plus daný úrok k určenému datu. Jak uvidíme dále, tento dluh se stane v podstatě základem pro celou peněžní zásobu národa. Vláda vlastně v tento moment vytvořila peníze, i když to tak ještě nevypadá.

K tomu, aby se tento „certifikát na dluh“ přeměnil v peníze a bankovky, slouží Federální Rezervní Banka (potažmo centrální banka obecně, pozn. překl.). Následuje krok, kdy je dluhopis předán FEDu, který ho považuje za ...

Peněžní Aktiva (SECURITIES ASSET)

Dluhopis je považován za aktiva, protože se předpokládá, že vláda závazek splní a v daném termínu částku zaplatí. Toto je opřeno o předpokládanou schopnost vlády si kdykoliv opatřit dostatek peněz skrze daně a další půjčky. Takže FED nyní vlastní aktivum, které může být použito jako protiváha k poskytnutí úvěru. Tedy vytvoří další kus papíru s umně přidaným inkoustem, který reprezentuje závazek vyplatit určenou částku, a tento předá vládě výměnou za původní dluhopis. Tento další kus papíru se potom nazývá..

Šek Federální Reservy (FEDERAL RESERVE CHECK)

Je třeba si uvědomit, že v tento moment neexistuje žádná skutečná hodnota, kterou by byl kryt. Kdokoli jiný, kdo by vystavil nekrytý šek, šel by do vězení, ale FEDu je to dovoleno, protože kongres potřebuje peníze, a toto je nejsnadnější cesta, jak je získat. (Zvednout daně by se rovnalo

politické sebevraždě, předpokádat, že veřejnost skoupí všechny dluhopisy je nerealistické, protože úroková míra je položena úmyslně nízko, a přímo natisknout velké množství bankovek by bylo podezřelé). Tímto způsobem se to děje skryto před zraky veřejnosti, záhadnými bankovními operacemi, kterým nikdo nerozumí. Ve výsledku je to ale v podstatě to samé, jako natisknout obrovské množství bankovek jen tak. Takto ale, všechny položky účetně sedí a rozvahy jsou „vyrovnané“, neboť úvěry jsou kryty aktivy... není to kouzelné? :)

Federal Reserve Check je potom poslán vládou do jedné z bank, kde se z něj stane..

Vládní vklad (GOVERNMENT DEPOSIT)

Jakmile se šek vykryje jako vklad, může být nyní použit k zaplacení jakýchkoli vládních výdajů, je tedy většinou vytvořeno mnoho menších..

Vládních šeků (GOVERNMENT CHECKS)

Tyto šeky se stanou první vlnou nekrytých peněz, které se dostanou do oběhu, protože je jimi placeno buďto zaměstnancům nebo soukromým subjektům. Příjemci je dále uloží do svých bank, kde se nyní stanou...

Běžné bankovní vklady (COMMERCIAL BANK DEPOSITS)

Tyto vklady se stanou pro banku dvěma věcmi, jakmile jsou vloženy na jeden z účtů jí spravovaných: na jedné straně, představují pro banku závazek, protože jsou vlastněny klienty banky a banka má povinnost kdykoliv je vyplatit. Na druhé straně, představují pro banku aktiva, protože jsou to prostředky kterými banka nyní disponuje. Zase jednou, rozvahy jsou vyrovnány: závazky a aktiva. Ale tímto to zdaleka nekončí. Skrze kouzlo rezervního bankovníctví, tato aktiva se stanou základem pro další, mnohem lukrativnější operaci. Proto jsou bankou překlasifikovány v něco, co se nazývá..

Bankovní rezervy (BANK RESERVES)

Rezervy pro co? Jsou to rezervy pro případ vyplacení vkladů, když by klienti zavřeli své účty? Ne. Toto byla jejich funkce, když byly klasifikovány jako pouhé aktiva. Nyní, díky kouzelnému slůvku rezervy, stanou se prostředkem, jak dostat do oběhu ještě několikanásobně více nových peněz. Toto je okamžik, ve kterém se TO stane. Jelikož banky jsou nuceny nařízením FEDu držet pouze 10% jejich vkladů jako povinné minimální rezervy (PMR), znamená to, že pokud obdrží jeden milion jako vklad z první vlny nekrytých peněz, mohou na základě něho poskytnout úvěry ve výši až 9 milionů. Těchto 9 milionů je bráno jako aktiva a je v bankovní hantýrce nazýváno jako...

Nadměrné rezervy (EXCESS RESERVES)

Slovo „nadměrné“ zde implikuje, že tyto rezervy mají jiný účel, než povinné minimální rezervy. Tím, že jsou to nadměrné („nadbytečné“) rezervy, jsou považovány způsobilé pro půjčení skrze poskytnutí úvěru. Tímto jsou tedy přetransformovány v...

Bankovní půjčky (BANK LOANS)

Tak moment, říkáte si. Jak mohou být tyto peníze někomu půjčeny, když banka doopravdy nevlastní ani původní částku, kterou si může vkladatel kdykoliv vybrat? Odpověď zní, že když jsou realizovány tyto úvěry, ty původní peníze nejsou vůbec půjčeny! Jedná se o úplně nové jiné (nové, nekryté) peníze, vytvořené právě za tímto účelem, skrze „nadměrné rezervy“. Penežní zásoba se

tímto způsobem nafukuje v poměru jedna ku devíti. A navíc, tyto nové peníze jsou pro banku mnohem zajímavější než ty původní, z nichž musí platit úroky, případně s nimi jiným dohodnutým způsobem nakládat (termínované vklady, ...), zatímco z těchto nových inkasuje úrok, což není špatný byznys, uvědomíme-li si, že ji nestálo ani suché z nosu, je vytvořit. Ani zde to však ještě nekončí, neboť tato druhá vlna nekrytých peněz, které se takto dostaly do oběhu, je opět svými novými vlastníky do banky, což vytvoří ...

Další bankovní vklady (MORE COMMERCIAL BANK DEPOSITS)

Celý proces se neustále opakuje, ale každé „kolo“ s mírně menšími částkami. To co bylo v pátek půjčkou, se stane v pondělí vkladem. Vklad je potom reklasifikován jako „rezerva“, a 90% z ní se stane „nadměrnou rezervou“, což poslouží jako aktivum pro další kolo půjček. Takto, jeden milion z první vlny nechá vzniknout \$900.000 v další vlně, jež dá vzniknout \$810.000 v třetí vlně, a tak dále, než se celý proces odehraje cca 28x, než se vyčerpá jeho „potenciál tvořit peníze“. Cílový efekt potom je...

Nekryté peníze vzniklé v bankách = až 9x objem vládního dluhu.

(pozn. překl. - tady to autorovi početně nesedí, 9x objem prvotního dluhu se dostalo ven již v prvním „kole“ půjček, pokud se skutečně toto „kolečko“ úvěr – vklad - rezerva projde 28x, je výsledný efekt spíše 100x prvotní objem dluhu. Avšak možná jsou ve hře ještě jiné skutečnosti.)

V praxi potom je celková zásoba nových nekrytých peněz vytvořených bankovním kartelem zhruba rovná devítinásobku původního vládního dluhu. Pokud tento přidáme, poměr se vyhoupne k číslu 10:1, tj. každý vládní dluh vygeneruje cca 10x tolik nových peněz do oběhu, kolik je jeho objem.

Tato „injekce“ nekrytých peněz do oběhu se samozřejmě neobejde bez důsledků. Tyto nové peníze jednoduše způsobí, že relativní hodnota všech peněz v oběhu o něco klesne, čímž způsobí inflaci. Inflace je skrytá forma daně. Praktické důsledky jsou potom podobné, jako kdyby nám byla část peněz vzata daněmi, takže..

Nový vládní dluh = skrytá daň ve výši až 10x objem tohoto dluhu

Aniž si toho byli vědomi, američtí občané v průběhu let zaplatili, navíc ke všem daním a federální dani z příjmu, skrytou daň ve výši desetinásobku státního dluhu! Ani toto však ještě není konec příběhu. Jelikož naše peníze jsou umělým konstruktem, bez čehokoliv, o co by se opíraly, kromě dluhu, jejich množství v oběhu může stoupat nebo klesat. Když si lidé berou více dluhů, dostává se do oběhu více peněz, což způsobuje vyšší ceny a inflaci. To zpětně způsobí nárůst úrokových sazeb, čímž dojde ke „zdražení“ úvěrů a lidé si jich berou méně. Navíc pokud lidé splácejí své úvěry a další si neberou, množství peněz se zmenšuje a ceny stagnují. Toto je přesně to co se stává v obdobích politické nebo jiné nejistoty. Střídání těchto period expanze a kontrakce objemu peněžní zásoby je potom skrytou příčinou jevu...

Hospodářské konjunktury a recese (BOOMS, BUSTS, AND DEPRESSIONS)

Čtenáře už asi nepřekvapí, že z tohoto jevu nemá užitek občan, ale banky, potažmo kongres a politici, kteří tímto posilují svou moc, a peněžní plánovači z bankovního kartelu jménem FED, kteří takto ovládli americké občany do moderní formy feudalismu, aniž ti o tom jen tuší.

Rezervní poměr

Předchozí čísla jsou založena na výši povinných rezerv 10%. Je však třeba si uvědomit, že toto je čistě umělý poměr, který může být kdykoliv změněn, například na 1 ku 20, 1 ku 50, nebo ho úplně zrušit, podle toho jak penežní plánovači určí. Tímto způsobem může být penežní zásoba nafukována v podstatě nekonečným způsobem, změna tohoto poměru je třetí cesta, jak FED může ovlivnit velikost penežní zásoby v oběhu.

Národní dluh nemusí vždy způsobit inflaci

Jelikož FED má schopnost „zpěněžit“ v podstatě jakoukoliv výši vládního dluhu, a protože zvyšování penežní zásoby v oběhu je primární důvod inflace, zdá se logické vyvodit, že jedno bez druhého nemůže být. Ve skutečnosti tomu úplně tak být nemusí.

Banky mají monopol na výrobu peněz. Dále, peníze jsou vytvářeny jen tehdy, kdy jsou „zpěněženy“ (proměněny v peníze) nové dluhy FEDem nebo komerčními bankami. Pokud ale obligace vládního dluhu nakoupí privátní sektor, použije k tomu peníze, které již v oběhu jsou, a tím žádné nové peníze nevzniknou. Nákup vládních dluhopisů veřejností nezpůsobuje inflaci, nákup centrální bankou ano. Toto je hlavní příčina toho jak se USA podařilo v 80. letech držet infaci na velmi nízké úrovni, i když jejich výdaje byly vyšší než kdy předtím. Nastavením úrokových měr na zajímavou úroveň bylo dosaženo téměř úplného odbytu vládních dluhopisů mezi veřejnost, i z jiných států. Navzdory masivnímu novému dluhu bylo vytvořeno jen velmi málo nových peněz, protože na jejich nákup bylo použito již existujících peněz. Toto je ale bohužel pouze dočasné řešení – dnes, tyto obligace se postupně blíží svému datu splacení a jsou nahrazovány zase novými, tj. novým dluhem, které navíc musí pokrýt i nahromaděné úroky. Tento proces zákonitě musí jednou dojít do stavu, kdy FED nebude mít jinou možnost než skoupit zpět veškerý dluh z 80. let, tj. nahradit všechny tehdy investované privátní peníze nově natištěnými nekrytými penězi, plus další velké množství na pokrytí úroků. Potom, pravděpodobně, poznáme skutečný význam slova inflace i v USA...

Na druhé straně, FED má možnost vyrábět nové peníze, i když se vláda nezadluhuje. Například, výrazné zvětšení objemu penežní zásoby v době před krachem r. 1929 se dalo během doby, kdy byl národní dluh postupně umořován. Každý rok během období 1920-1930 byl přebytkový, tj. vláda utratila méně než vybrala. Masivní nárůst penežní zásoby byl umožněn konverzí privátních bankovních úvěrů na „rezervy“ s dobrozdáním FEDu a dále jeho nákupem tzv. záruk („acceptances“) od komerčních bank, což jsou kontrakty jejichž předmětem je nákup zboží.

Tyto možnosti jsou nyní ještě větší. Nový penežní zákon z roku 1980 (Monetary Control Act) umožnil FEDu přeměnit v peníze v podstatě jakýkoliv dluhový certifikát, dokonce včetně dluhopisů zahraničních vlád. Jeden ze zjevných cílů tohoto zákona je umožnit dostat pod kontrolu ty vlády, které se zadluží u amerických bank a nebudou schopny splácet půjčky. Pokud FED vyrobí nové nekryté americké dolary a vymění je za bezcenné dluhopisy zahraniční vlády, celý proces je mírně komplikovanější a delší, než předchozí popsání, ale výsledek je stejný. Nové dolary jsou vyplaceny cizí vládě, a poté do amerických bank kde se stanou rezervami. Konečně, nakonec se dostanou do U.S. penežního oběhu formou půjček, a vynásobené 9x. Cena za tuto transakci je opět zaplacená americkým občanem, ve formě ztráty kupní síly dolaru. Je tedy vidět, že expanze peněz, následovaná inflací, již nepotřebuje více zvyšování U.S. vládního dluhu. Do té doby dokud budou existovat potenciální kupci nekrytých dolarů, může tento proces pokračovat.

Nicméně, nesmíme zapomínat, že jeden z hlavních důvodů proč byl FED vytvořen, je aby mohl kongres utrácet a půjčovat si bez toho, aniž by občané tušili, že jsou zdaňováni. U.S. občané ukázali trestuhodnou lhostejnost k této plíživé hrozbě, která se dá vysvětlit snad jen tím, že jednoduše nerozuměli a nerozumí, jak funguje metoda „Mandrake“. Tím pádem, v nynější době existuje jen velmi nepatrná pravděpodobnost, že by s tím někdo něco udělal. V praxi, ačkoliv tedy může

vytvářet peníze i bez nově vznikajícího U.S. vládního dluhu, je třeba počítat s tím, že zadlužování iniciované kongresem bude pokračovat.

Důsledky tohoto všeho jsou velice závažné. Jelikož celá naše peněžní zásoba je svázána s dluhem, splacení dluhu by v podstatě znamenalo zmizení veškerých našich peněz. To by samozřejmě těžce poznamenalo ekonomiku. Skutečnost je taková, že dokud bude FED existovat, Amerika nemá jinou možnost než zůstat ve stále rostoucím dluhu.

Expanze vede ke kontrakci

Zatímco je bez debat, že metoda mandrake vede k expanzi peněžní zásoby, tento proces funguje i obráceně. Peníze opět zmizí z existence splacením prvotního dluhu. Když se penězi umoří dluh, tyto jsou vráceny do Systému a jednoduše zmizí z existence zničením dluhopisu nebo vymazáním účtu v počítači, odkud původně pošly. Tedy, velmi podobný mechanismus jakým byli peníze zprvu vytvořeny bankovním kartelem, můžou a jsou zase „odtvořeny“. Nad tímto procesem však FED nemá kontrolu. Když masa veřejnosti jednoduše začne být odolnější k úvěrovým nabídkám, a větší měrou splácí než si půjčuje, potom peněžní zásoba mizí.

Na rozhodnutí, zda si vzít úvěr nebo ne, může mít vliv mnoho psych. faktorů, i tehdy, pokud jsou úrokové míry uměle nízké: zda nehrozí ekonomické recese, zda nehrozí válka, politická nestabilita, a mnoho dalších. Občané tedy mohou říct jednoduše „Ne, děkuji“ na jakékoli nabídky úvěrů a tím jednoduše zmařit cíl FEDu napumpovat více peněz do ekonomiky. Pokud se to stane, starší úvěry jsou spláceny, aniž by byly plně nahrazeny novými, a celkový objem dluhu se zmenšuje, což znamená že i objem peněz se zmenšuje, protože v moderní Americe peníze = dluh. A je to toto proměnlivé množství peněz, jev, který by nikdy nemohl nastat, pokud by peníze byly kryty a představovaly skutečnou hodnotu, je prapříčinou téměř každého cyklu ekonomické konjunktury a recese v historii.

Závěrem, můžeme říct, že moderní peníze jsou jednou grandiózní iluzí upečenou bankéři společně s mocichtivými politiky, a je velice trpké, zjištění, že každý jeden národ, který v minulosti přistoupil na podobné schéma peněz, byl v důsledku tímto ekonomicky zničen. Dále, v současné struktuře peněžního systému v podstatě neexistuje cesta, jak se z tohoto „otroctví“ vymanit. Oprava. Jedna možnost vlastně existuje – kongres má stále pravomoc „zrušit“ FED, a prohlásit tento dluh za nezákonný a neplatný. (U.S veřejný dluh je v současné době něco kolem 9 000 miliard dolarů. USA mají velký problém splácet jen úroky, splatit jistinu je už nemožné..)

Zdroj: [The Creature from Jekyll Island](#) - The Reality Zone. Překlad Jan Pěkník

Poznámka překladatele – jedná se o článek amerického autora, tudíž se popisují americké realie. Nakolik je článek platný i pro situaci např. v České Republice, nechť posoudí každý sám..

Zdroj: <http://www.zvedavec.org/komentare/2008/01/2404-co-je-to-metoda-mandrake.htm>